

Brankářská ikona Miroslav Vydra odchytil bezmála tři tisíce zápasů

DANIEL SEIFERT

Kolová – Svou fotbalovou štaci na začal v roce 1942. V deseti letech si Miroslav Vydra začal plnit svůj velký brankářský sen. I když začátky nebyly vůbec jednoduché. „V deseti letech jsem začal hrát fotbal za záčky hanácké Slavie Kroměříž. Jelikož jsem však byl malého vzrůstu, svou fotbalovou kariéru jsem začal na postu obránce,“ začal své fotbalové ohlazení Miroslav Vydra. Brankářského snu se však nezdával a obětoval mu vše. To se mu nakonec vyplatilo.

„Každý den jsem trénoval chytání u našeho baráku s tenisovým míčkem, i když někteří lidé přitom kroutili hlavou,“ vzpomíná Vydra.

Nakonec se však ještě ve věku záčka postavil mezi tři tyče. „Tak, odešel nám brankář a já zaujal jeho místo, ale za sebe mohu říci, že začátky byly hodně těžké,“ upozorňuje Vydra. V roce 1946 se pak přestěhoval na dějné gólman do Karlových Varů.

„Tam jsem již chytal za dorost za tým Osvobození Karlovy Vary,“ podotkl brankář. V lázeňském městě však vydržel pouhé dva roky, poté se opět stěhoval, tentokrát zakotvil ve Zlíně.

„Ve Zlíně jsem nastoupil do učení jako strojař. Zároveň jsem pak hrál za místní ZPS Gottwaldov. S tímto týmem jsme pak vyhráli moravskou ligu,“ pokračoval v ohlazení za svou brankářskou historii Vydra. V roce 1953 byl Vydra povolán do reprezentačního výběru juniorů Československa, kde se jeho cesta zkrátila například s kvalitními fotbalisty Příadou, Kadřabou či Dolinským.

„O rok později jsem si to pak mašuroval na vojnu do Piešťan. Tam jsem hrál za klub ODA Piešťany. V roce 1955 jsem byl převeden do klubu Křídla vlasti, který hrál první ligu, tam jsem dělal dvojku brankáři národního mužstva Schroifovi,“ líboval si Vydra. To ale nebylo vše, co gólmana při jeho cestě za brankářským snem potkalo.

„Náš tým poté rozpustili a vlastně zůstala jen Dukla Praha. Já se tak stěhoval do dalšího týmu, a to do DA Hradec Králové. V rámci tohoto angažmá pak se mnou koketovali funkcionáři pražské Bohemky, kteří mě

Fotbalová radost. Tak ta naplňuje Miroslava Vydra (na snímku) již několik řádek let. Foto: Daně/Daniel Seifert

prakticky dvakrát v týdnu vozili do hlavního města na tréninky s tím, že k nim pak přestoupím,“ říká Vydra.

Fotbalová realita však byla zcela jiná a Vydra se rázem ocitl opět v lázeňském městě. „V prosinci 1955 mne kontaktovali funkcionáři Dynama Karlovy Vary, a já tak šel chytat druhou ligu za Karlovy Vary. Ve městě minerálních pramenů jsem si zahrál s některými reprezentanty, například Honomichlem, Muzikářem nebo také Fereutsem. S tímto týmem jsme se pravidelně umísťovali na první až čtvrté příčce,“ bilancoval Vydra. Pak se opět stěhoval. Tentokrát do Kladna, kde se také oženil.

„S Kladnem jsme se domluvili na smlouvě, kterou však kladenský klub nenaplnil, a já tak opět cestoval zpět do Karlových Varů,“ pokračoval Vydra. Poté přišel na řadu zlomový moment jeho brankářské kariéry. „V šestáctičti letech jsem emigroval do Německa a tam jsem prakticky začal svou novou brankářskou kariéru. Hrál jsem například bundesligové předzápas za 1. FC Nürnberg – bývalí hráči, kde jsem potkal Müllera nebo také Beckenbauera. Pak jsem si zahrál i halové turnaje, které byly na programu v Hoofu. Tam

doráželo pravidelně na tyto turnaje přes tři tisíce fanoušků,“ dodal Vydra.

Jenže svou srdeční záležitost spojil s německým klubem 1. SC Feucht. Tam pobyl až do svých jednapadesáti let.

„Každý den jsem naježdil 320 km do práce. V 1. SC Feucht jsem chytal landesligu. Navíc jsem v sobotu hrál právě mistrovské utkání za Feucht, v neděli pak za Bad-Liebenzell, kde jsem hrál na černo na svou druhou registračku. Po mém odchodu pak převzal brankářské otěže můj syn. Nikoho jiného bych ani do branky nepustil,“ vzpomíná s úsměvem Vydra. V roce 1995 se navrátil excelentní gólman do České republiky.

„Po operaci srdce a čtyřnásobném by-passu jsem přestoupil do Kolové, která hraje doteď okresní přebor. Dále jsem pomohl Slavii Junior do okresního přeboru a také pomáhal s brankářskými tréninky družstvu žen 1. FC Karlovy Vary, hrajícímu druhou ligu. Nakonec jsem však aktivně skončil mezi třemi tyčemi v týmu karlovarského Bacardi. To se psal rok 2008. Dva roky předtím jsem si odskočil na jednadvacet dní s Výběrem Karlovarska do Ameriky. Vždy jsem si říkal, že skončím, až budu vypadat

v brance hodně bílé, ale nakonec jsem raději skončil dříve, než bych tak vypadal,“ přiznává Vydra. Gólmanskou výstroj však ještě úplně neodložil. „To si přište, že když pak koukám na fotbal v televizi, tak mě svrbí nohy i ruce, ale opravdu už to zdravotní není, jak bylo předtím. Ještě si občas zachytám nějaké turnaje,“ smutnil gólman.

Za své brankářské umění dostal Vydra také ocenění dr. Václava Jiry za přínos a zásluhy ve fotbale.

„Myslím si, že ještě bylo řečeno, že cena byla udělena nejstaršímu aktivnímu hráči v Česku, to bylo v roce 2006,“ pousmál se Vydra.

Miroslav Vydra si tak za 59 fotbalových let připsal na své konto bezmála tři tisíce odchytených duelů, čímž se může pochlubit opravdu málokdo.

„V současné době pomáhám klubům z Karlovarska se zajištěním kvalitních turnajů, zejména v Německu. Ale to hlavní pro mě je, že velkou oporou v mé dlouholeté brankářské kariéře byla má manželka Eva, která si se mnou určitě užila své, a určitě to pro ni nebylo nijak jednoduché, já ji za to dodatečně moc děkuji,“ uzavřel Miroslav Vydra.